

Neobhodno potrebno je, da se vse napravi, znižati doslej v inozemstvu sprejeta posojila. Tudi zato se mora povišati produkcijsko silo Francije.

Avstrijsko uradno poročilo od torka.

K.-B. Dunaj, 20. februarja. Uradno se lanes razglašala:

Vzhodno bojišče. Južno-vzhodno od Focsani prinesle so napadalne čete 3 trojne puške in en minski metalce iz sovražnih jarkov. V pokrajini Ludowe razstrelili mo neko rusko utrjeno hišo. Ob Nara-owki živahni topovski boj. Pri Radzi-owu je eden naših letalcev neko rusko letalo sestrelil.

Italijansko bojišče. Včeraj polodnevno je sovražni artiljerijski ogenj ob priorski fronti med Plavo in morjem na-očil pridobil. Ponoči prišlo je le do posameznih ognjenih napadov. Ob tirolski fronti je bila italijanska artiljerija zlasti v delku med Torbole in Lappio delavnejša nego navadno.

Južno-vzhodno bojišče. Južno-vzhodno od Berata praske poljskih straž.

Namestnik generalštabnega šefa pl. Höfer, fml.

Nemško uradno poročilo od torka.

K.-B. Berlin, 20. februarja (W.-B.) Iz blikega glavnega stana se poroča:

Zapadno bojišče. Pri armadi vojvode Brechta izjalovil se je dopoldne en ognjeno pripravo zapričeti sunek Angležev padno od Messimes. En oficir in 6 vojakov je ostalo v naši roki. — Armada prenoslednika Rupprechta. Ob fronti nre bilo je nekaj angleških poizvedoval-ov sunkov zavrnjenih. Na severnem bregu eč vje nre presenečil je neki oddelek angleško-razo in pripeljal 7 vjetih seboj. Po kratkem ognjenem učinku vzele so naše napadalne ni. te neko postojanko južno od Le Trans-nega y v naskoku in so vjele posadko 30 mož.

Armada nemškega prestolonaslednika. Champagnin in v Vogezah potekla manjša podjetja Francozov za nas brez-pešno. Na severno-vzhodni fronti od Ver-ona posrečil se nam je udarec proti neki tka vrazni postojanki, ki je bila pri belem dne-fran vzeta.

Vzhodno bojišče. Fronta princa ašajo opolda. V posameznih oddelkih je bila v, za sk artiljerija delavnejša nego v prejšnjih 2697 leh. — Armada Mackensen. Pri Ra-1917 lesti ob Seretu vdrla so napadalne čete leta rusko postojanko in se vrnila po uničenju od praznih bivališč z 11 vjetimi ter večimi i isti rojimi puškami.

je 1 Makedonska fronta. Med Var-ajajočarjem in jezerom Doiran ležal je do milijočera ljuti ogenj na naših postojankah; na-nčni ud se ni izvršil.

Prvi generalkvartirnojster Ludendorff.

Vojna na morju.

Od 1. do 8. februarja 146 ladij potopljenih.

K.-B. Amsterdam, 15. februarja. Do i na tretevi 8. februarja došla so pri Lloyds po-visočine o izgubi 146 ladij, ki so bile od 1. februarja ali potopljene ali pa so po-sprečile.

Dva angleška parnika s pšenico potopljena.

K.-B. Barcelona, 16. februarja. Za-ponnik Wolffovega urada poroča: Iz Alek-andrije tu-sem došlo parniško moštvo roča, da sta bila od 20. do 29. januarja a s pšenico naložena angleška parnika od Ali da 10.000 in 10.000 ton pred pristanom od ne-a podmorskega čolna potopljena. Prista-ki delavci v Aleksandriji poročajo, da se m vozeče angleške bolniške ladje izključno prevažanje čet in vojnega materiala v loniki rabijo.

Francoski torpedni čoln izgubljen.

K.-B. Lugano, 16. februarja. Francoski torpedni čoln „317“ je bil dne 28. decembra izgubljen.

Angleški premog — podržavljen.

K.-B. London, 15. februarja. Reuter-jeva pisarna poroča uradno: Sklenilo se je, da je angleški trgovinski urad vse urad-nike za dobo vojne v svojo last vzel.

Dansko paroplovstvo popolnoma vstavljeno.

K.-B. Kopenhagen, 15. februarja. Pogajanja med lastniki in mornarji zaradi povišanja vojnih doklad in zavaravalnih svot so se izjalovila. To pomeni popolno vstavljeno je danskega paroplovstva.

Cesar Viljem svoji mornarici.

K.-B. Berlin, 15. februarja. Današnji mornariški naredbeni list objavlja sledeče po-velje cesarja Viljema:

„Moji mornarici!

V predstojećem odločilnem boju ima moja mornarica nalogo, angleško vojno sredstvo izstradanja, s katerim hoče naš najstrašnejši in najtrdovratnejši sovražnik nemško ljudstvo premagati, proti njemu in njegovim zavaznikom obrniti potom boja zoper morski promet z vsemi nam na razpolago stoječimi sred-stvi. Pri temu bodo stali podmorski čolni v prvi vrsti. Pričakujem, da bode to v modri previdnosti tehnično izborna razvito, na dobra pristanišča podprto orožje v skupnem delovanju z vsemi drugimi bojni-mi sredstvi mornarice in nošeno od duha, ki mu je v celem poteku vojne krasne čine omogočil, bojno voljo naših nas-protnikov zlomilo.

Veliki glavni stan, dne 1. februarja 1917.

Viljem.“

En podmorski čoln potopil 35.000 ton.

W.-B. Berlin, 15. februarja. Podmor-ski čoln, katerega dosežanji uspehi so se dne 9. februarja naznanili z 16.000 tonami, je skupno 35.000 ton potopil.

112 ladij v prvi polovici februarja potopljenih.

Berlin, 17. februarja. Admiralni štab razglašala: V prvi polovici februarja se je skup-no 112 sovražnih ladij z 250.705 tonami od naših podmorskih čolnov potopilo.

En podmorski čoln v 24. urah 51.800 ton potopil.

W.-B. Berlin, 16. februarja. Tekom 24 ur je eden naših podmorskih čolnov zo-pet potopil: eno pomožno križarko z 20.000 tonami, dve pomožni križarki ali trans-portna parnika, vsak 13.600 ton, en trans-portni parnik od 4600 ton, skupaj torej 51.800 ton. — Od dne 13. t. kot potopljeh-nih poročanih 6 parnikov in ene ladje na jadra od skupnih 25.000 ton peljal je en par-nik 1000 ton mrve, 1500 ton pšenice in 2000 ton ovs, en drugi parnik pa 5000 ton pe-troleja za Angleško. Kot vjete se je pripel-alo: 3 kapitane, 2 inženirja in enega tele-grafista. Dva teh parnikov sta bila oborožena.

Podmorski čolni v Srednjem morju.

K.-B. Berlin, 19. februarja. V zatvor-nem okrožju Srednjega morja bilo je v zad-njih dneh potom podmorskih čolnov večje število vrednih sovražnih ladij potopljenih, med njimi en polno zase-deni veliki italijanski parnik za prevažanje vojakov, dva oborožena parnika s 3000 do 4500 tonami z važnim tovorom za Saloniki, italijanski parnik „Ozeania“ (4217 ton), fran-coski parnik „Montventaux“ (3233 ton) in francoska barka „Aphrodite“ (6000 ton) z že-lezom v Italijo.

En „Zeppelin“ nad ruskim otokom.

W.-B. Berlin, 19. februarja. Uradno

se razglašala: Dne 18. februarja napadla je ena naših pomorskih zračnih ladij pristaniške in vojaške naprave od Arensburga na (ruskem) otoku Oesel z razstrelnimi in po-zarnimi bombami. Opazovalo se je dobri uspeh. Sovražni odporni ogenj bil je brezuspešen.

Šef admiralnega štaba mornarice.

Nemški cesar o vojni in Avstro-Ogrski.

Ko je nemški cesar zadnjič na Dunaju bival, je povabil k sebi tudi pesnika Hans Müller, s katerim se je dalje časa pogo-varjal. Müller pripoveduje m. dr. sledeče:

Omenil sem pismo nemškega cesarja na državne kanceljar, v katerem je vtemeljal mirovno ponudbo osrednjih sil. Cesar Viljem je odgovoril:

„To pismo je moralo biti pisano, ta ko-rak se je moral storiti. Zdaj vendar celi svet, kdo so tisti, ki nalagajo človeštvu na-daljne muke.“

Müller poroča nadalje dobesedno: „In stala sva nepričakovano v pogovoru o zadnji fazi vojne. Ko bi mogel glas nravnosti, pa tudi glas znanja ponoviti, s katerim izraža cesar Viljem krasno svojo zavest! V vsaki naših hiš bi se odprlo eno okno, skozi vsako odprto okno bi nam sijalo novo spomladansko solnce jasno na mizo! Kajti cesar ne dela besed; on zaupa, kakor mož, ki je vsaki ne-varnosti očitno v obličje pogledal. In še ne-kaj: on ljubi Avstro-Ogrsko iz srca!“

„Ali se že pozablja“, je cesar vprašal, „da ententa morilce nadvojvode Franc Ferdinanda varuje? Kako kratek je spomin sveta! Ko sem danes ober-sta dvornega mojstra Mojega pokojnega pri-jatelja, barona Rumerskircha videl, prvič po onih spomladanskih dneh v Konopištu, prišlo mi je zopet prav močno na zavest: Nad našimi sovražniki leži pač že od začetka sem senca zločina! Na naši strani je pravica in nravnost — in da se temu pomaga do triumfa, mora nam biti vsako čisto orožje dobro došlo.“

Vir izobrazbe in zaupanja je, slišati ce-sarja Viljema govoriti o najostrejšem orožju, o novi vojni podmorskih čolnov, ka-terega uspeh — vojaško, politično in psiho-logično — že zdaj kot jako pomemben ceni.

„Poglejte vendar evropske nevrtralce“, je zaklical, „čitajte švedski odgovor, ta kakor za večnost pisani dokument! Zdaj vedo pač že nevrtralci vsi skupaj, kako zamorejo ceniti našo moč, pa tudi našo voljo k miru! Prvič stoji v gotovem zmislu izražena volja malih držav proti angleš-kemu svetu, in Napoleonova kontinental-na zavezba postane iz sanj resnica, ki zadene Anglijo težje nego vse dosedanje.“

Omenil sem — namreč dr. Müller — da tudi pri nas prebivalstvo trdno in požrtvo-valno pri zadnjemu sklepu stoji. Cesarja Vi-ljema oko se veselo zabliška, on pokima z glavo in pravi navdušeno: „Ja, to vem, in srce mi razveseli, kako krasno Vaši plavi fantje (mornarji) z mojimi skupaj delajo. Tu tiči velika misel, to ima svoj cilj, to gre naprej!“

S tem je bila avdijenca pri kraju. Av-strijsko ljudstvo veseli prav posebno, da ima nemški cesar tako visoko mnenje o njem in da zna junaštvo naših vojakov tako visoko ceniti. Z zaupanjem kakor cesar Viljem zremo i mi v bodočnost!

Amerika — „malerika“.

Precej časa je že, odkar je predsednik Združenih držav severne Amerike Wilson kakor beli golobček frifotal nad vojujočimi se državami in žvižgal sladke melodije svetov-nega miru. Medtem pa so dolarski knezi s pritajenim smehom izdelovali velikanške množine vojnih sredstev za naše sovražnike ter sipali v svoje nenasitne žepe ogromne milijarde. Ladja za ladjo, parnik za parnikom,

vsi napolnjeni in natlačeni z municijo za Angleže in Ruse in Francoze in Italijane, so vozili preko sinjega morja. — Wilson pa je s farizejsko našimljenim obrazom v Washingtonu pridigoval o človeški pravici, o blaginji in o zlatem miru. In kadar smo mi z našimi zavezniki poskusili nastopati proti temu sramotnemu, barbarskemu dovažanju vojnih sredstev iz navidežno nevtralne države, takrat je Wilson nakrat pokazal čudovito odločnost ter je prišel groziti. Kar je bilo za Angleže belo in pravično, to je bilo pri gospodu Wilsonu za nas in naše zaveznike črno ter krivično. Konečno se je ta dvojezična igra Amerike nam in Nemčiji ostudila. Ker nismo s svojo pošteno mirovno ponudbo ničesar dosegli, sklenili smo pod pritiskom železne potrebe, da porabimo najskrajnejša sredstva v dosegu zmagovitega miru. Storili smo to brez ozira na farizeja Wilsona. Kajti bati se nam ni bilo treba Amerike in konec te vojne mora enkrat priti. Zdaj pa je prišel mirovni apostol Wilson nakrat rožljati s svojo izposojeno sabljico. V prvi razburjenosti je v imenu Amerike — ki pa v velikem delu ne soglaša s tem pred Angleži na koleni ležečim možakarjem — pretrgal diplomatske zveze z Nemčijo kot našo zaveznico, ki ima s svojimi podmorskimi čolni največjo moč na morju. Wilson je pač mislil, da bode ves nepristranski svet — mnogo ga itak ni več — kar na njegovo komando poskočil in z njim solidarno v angleško korist vse grozovitosti vojne na se vzel. Pa se je zmotil, gospodine Wilson, z vsa svojo amerikansko-angleško prebrisanoostjo! Niti ena nepristranskih držav se ni zmenila za njegovo kričanje; vse so precej očitno povedale, da je gospod Wilson največje oslarijo na svetu storil. . . Zdaj je že precej časa od tega minulo. Kar se je v prvem hipu pričakovalo, ni prišlo: Amerika ni Nemčiji vojne napovedala! In zdaj šele povprašuje Amerika prav ponižno pri Avstro-Ogrski, je-li je ta svojo noto glede poostrenejše podmorske vojne tako mislila, kakor se že nekaj tednov sem dejansko izvršuje. Oj, ti čudna amerikanska previdnost! Najprve mirovni angelj, potem grozeči hudič in zdaj radovedni Jakec, ki je vtaknil prst v vrelo kašo! Odgovor naše monarhije bode za Wilsonovo Ameriko prav jasen in izpoznala bode potem, da naši vojaki niso prelivali svoje krvi v ta namen, da bi amerikanski milijarderji vriskali. Mi imamo v prsih srce, ne pa denarni žakelj! Zato pa ni čuda, da je postala Wilsonova Amerika prava „malèrika“, kajti francoska beseda „malheur“ je še vedno pomnila nesrečo!

Izpred sodišča.

17-letni ubijalec.

Maribor, 13. februarja. 17-letni viničarski sin Jakob Kramberger v okolici Ljutomerja je bil na 72-letno vžitkarico Marijo Erhartič jezen, ker mu je ta enkrat dejala, da ne zna ne peti ne žvižgati. Ko je prišel dne 30. decembra fant mimo Erhartičeve hiše, poklical je starko na prosto in jo udaril s polenom večkrat po glavi ter jo na ta način ubil. Mladi zločinec je svoje dejanje priznal. Izjemna sodnija ga je zaradi uboja obsodila na 4 leta težke ječe.

Stroga kazen zaradi vojnega oderuštva.

Berlin, 13. februarja. Mesar May Israel bil je pred berlinsko deželno sodnijo zaradi vojnega oderuštva pri prodaji svinjskega mesa v štirih slučajih na 12.000 mark globe odnosno na dve leti zapora obsojen. Tako kaznujejo vojne oderuhe na Nemškem!

Poskušeni umor lastne matere.

Maribor, 13. februarja. 33-letni oženjeni Andrej Verhonig iz Sv. Lovrenca nad Mariborom je svoji materi Mariji Verhonig opetovano grozil, da jo bode ustrelil ali ubil. Predkaznovan je že večkrat, ima slabo ime, je pijanec in v pijanosti nasilen. Dne 14. avgusta p. l. hotel je pri nje-

govni materi stanujočo Jožefo Leitinger vrn v reči. Najprve je zmetal njena živila na cesto, ji ukradel eno uro; ko mu je njegova mati branila, udaril jo je s pestjo in jo vrgel na tla. Pred sodnijo so dvomili, da je duševno zdrav in so ga pustili zdravniško preiskati. Dne 8. novembra prišel je k svoji materi in zahteval od nje denarja, katerega pa seveda ni dobil. Verhonig je šel nato k v isti hiši stanujoči Antoniji Podlesnik ter ji dejal: „Zdaj boš videla, kaj se bo zgodilo, ako mi mati ne da denarja, da boš zamogla natančno pričati“. Šel je z njo zopet k materi, ki je ležala v postelji, in je nanjo trikrat iz revolverja ustrelil ter jo težko ranil. Zdravniki so ji ohranili življenje. Verhonig je bil zaradi tega poskušenege umora obsojen na sedem let težke ječe.

Rekviriranje krme na Štajerskem.

Dunaj, 15. februarja.

Pod vodstvom nemških državnih poslancev pl. Pantz in Einspinner prišlo je danes iz vseh delov Štajerske zbrano odposlanstvo k ministerskemu predsedniku grofu Clam-Martinić, deželno-brambenemu ministru generaloberstu pl. Georgi ter k ministru za ljudsko prehrano generalmajorju Höfer, da govori z njimi glede prevelike uporabe mrvinih zalog na Štajerskem in sploh v planinskih deželah. Odposlanstva so se razven imenovanih udeležili še deželni poslanec Werba, okrajni načelniki Gasteiger, Fischerauer, Meixner, Neuper, Seebacher in Berghofer. Pozdrave pa so poslali: deželni odbornik grof Franc Attems, okrajni načelniki Köck, Pfersch, Leikauf, Falk, deželni poslanci Ornig, Brandel, Riemelmoser, Schwab in Wolfbauer. Mnogoštevilno občin je v dopisih in brzojavah izjavilo svoje soglasje in izrazilo svoje pričakovanje nujne pomoči vsled prevelike uporabe mrvinih zalog za naše kmetijstvo nastale bede.

Posl. Pantz podal je, podprt od zastopnikov kmetijskih krogov in natančno poročilo glede domači živinoreji vsled dobav mrve grozeče nevarnosti.

Poslanci Einspinner, Werba in okrajni načelnik Fischerauer izjavili so v imenu porablajočega prebivalstva dežele svoje polno soglasje z mnenjem kmetijskih zastopnikov. Opozarjali so tudi nato, da se ni posrečilo nameravano pritegnenje divjačine za aprovizacijo mest in industrijskih krajev. Splošno se je naglašalo, da je v zadnjem času odrejena oddaja mrve za divjačino v širokih krogih dežele težko nevoljo povzročila.

Iz natančnih pogovorov z ministri se je dognalo, da so planinske dežele vsled svoje lege kot najbližnje južno-zapadnemu in južno-vzhodnemu bojišču bile mnogo bolj za armadne potrebe na mrvi pritegnene, nego druge dežele, pri katerih se je to potrebo enakomerno razdelilo. Ker se ta večja poraba naj z do aprila nadaljevanimi dobavami izpolni — 70 % zahtevane glavne množine se je že oddalo — stavilo je odposlanstvo na c. kr. vlado nujno prošnjo, da naj nadaljno dobavo mrve na Štajerskem in v planinskih deželah vstavi; za nadaljne dobave pa naj pritegne pokrajine, ki doslej niso večje množine mrve oddajale. Opozarjalo se je tudi na to, da so se na Štajerskem že pred zaplenbo izvršile velike razprodaje iz proste roke in da se pri zaplenbi ter rekviziciji nato pri posameznih posestnikih žalibog ni oziralo.

V poljedelskem ministerstvu je bilo odposlanstvo v zastopstvu zbolelega ministerskega predsednika od sekcijskega šefa viteza pl. Ertl sprejeto, ki je v imenu ministerskega predsednika izjavil, da bode ta skušal najhitrejšo pomoč prinesiti.

Deželno-brambeni minister pl. Georgi sprejel je odposlanstvo najljubezniveje in ji je obljubil po natančnih informacijah svoje

najkrepkejšo pospeševanje v ministersovi, svetu ter pri merodajnih vojaških mestih, k rivič nister se je spominjal ogromnega sodelovila Štajerske in planinskih dežel v tej vojnem kat frontah kakor v zaledju, z besedami naj m lejšega priznanja.

Na posebno natančni način se je tem z deva govorilo pri ministru za ljudsko pr nigo, generalmajorju Höfer, ki je obljuba so bode vlada kolikor mogoče na pritožbi o jemala. Okrajni načelnik Neuper je gtega tukaj tudi o vprašanju nasada krompirjele pridobitve potrebnega setvenega krompir n Poslanec Pantz izročil je ministru prpa če za nastop proti verižni kupčiji in navilago cen v živilih ter potrebščinah vsakdanjega življenja, v katerem se priporoča odprava poklicanih, legitimni kupčiji neprilada de krogov, počasno znižanje cen in omejitve vklju kulacije.

Upamo, da bode vlada v resnici te met levažne pritožbe Štajerske vpoštevala in izira storila, da se naše domače živinoreje ne u m popolnoma.

Bolečine v obrazu pridejo večinoma vsled preb nars. Odpraviti bi jih bilo torej na slični način, kakor revmatiz m. Nas vsled tega komplicirana, ker je v obrazu težko napraviti n p mase ali pa toplo obvljane. Tembolje bode prišlo vsa ter vsem od obraznih bolečin mučenim Fellerjev, bolečine odbo joči, rastlinski esenčni fluid z zn. „Elsa“-fluid. Vsled n krvo cirkulacijo živahno povečujočega vpliva zadostuje z stavno obdrženje z njim, da se obrazne bolečine odpr njegov osvetojuči duh in njegov živce pomirjajočo belo napravitu rabo „Elsa“-fluida zoper obrazne bolečine posebnistv poročljivo. Mnogoštevilno zdravnikov in več kot 100.000 za psem potrdi blagodejni, bolečine odpravljajoči učinek te ljubljene domačega sredstva. Predvojne cene: 12 stekleno franko samo 6 kron. Naroči naj se pri lekarnarju E. V. za ti Stubica „Elsa“-trg št. 241 (Hrvaško). Tudi Fellerjeve milajajo, jajoče Rhabarbara-kroglice z zn. „Elsa“-kroglice, dobro tehoter šujoče želodčno sredstvo, zamore se obenem naročiti. 6 rudi franko stane samo 4 K 40 h. Zamoremo ta izborna doma stva iz lastne izkušnje na bolje priporočati, istotako m črtik zoper migreno.

Razno.

Čenjeni naročniki! Prosimo uljudnjen. resno, da naj vsak naročnik „Štajerca“ blode ročnino pravočasno ponovi, ker bi se e p drugače list vstavlil. Naročnino se jica povsod v naprej plačati!

Laž ima kratke noge! V „Straži“ ootujš februarja čitamo sledečo notico: „Dežada odbor štajerski se je baval v zleha seji z vlogo ptujskega okrajnega zastopa te poziva deželni odbor, da posreduje tudnavz vladi, da ne podeluje več podpor ženam et kmetih. Deželni odbor se v prepričanjuolsk žene storijo svojo dolžnost, niti ni baž. tem vprašanjem ter je šel preko njegof. dnevni red.“ In potem z debelejšimi čre za sledečo hujskarijo: „Okrajni zašnou ptujski čudno postopa. Na čavn Štajerskem je to edina korporacija, ki naserk proti podporam za žene in otroke po mlfok ki so v vojno poklicani. Sklicuje se n za da vsled teh podpor nočejo ženske delaz P polju. Povsod se brigajo merodajni krogi,anj sti v mestih, da bi se podpore zvišale, okpon zastop ptujski pa na podlagi mogoče med slučajev nastopi proti vsem podporam kmetih. Tega postopanja tem manj razum ker je okrajni zastop vendar v prvi vrsti klican, da brani kmetske težnje. Radi ka slučajja pač ne gre, da bi obsojali vse tice, ki so pokazale med vojno s svojim lom, da so požrtvovalne in prav pridne, delovale so več zemlje pod najhujšimi merami brez možev kakor poprej. Go župan Ornig se naj tudi pobriga za me žene raznih vpoklicancev. Tem bode t gledati strogo na prste.“ Vsaka beseda v dveh noticah je z vijaka in laž! Pt okrajni zastop ni nikdar pozival deželni bor, da naj ta pri vladi posreduje, d podeluje več podpor ženam na deželi. T neumnost okrajni zastop ne stori, ker vè dobro, da bi to sploh pred deželni odbo spadalo; kajti podporo daje vendar dr na podlagi tozadavne postave. Cela stv sledeča: Na zadnjem plenarnem zborov ptujskega okrajnega zastopa so se čuli